

7 - חג הפסח - ה"י תהא שנת נפלאות אראנו

בפיסקא אמר רבי אלעזר בן עזרי' וכו' כל ימי חייך, ימי חייך הימים כל ימי חייך להביא הלילות, וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה כל ימי חייך להביא לימות המשיח. ובביאור כ"ק אד"ש כתב דבשום מקום אחר לא מצאתי לע"ע כל ימי חייך להביא הלילות.

ובכדי לבאר מילת "להביא" שהוסיף יש להקדים מהשמביאים בשם רע"א עמ"ש להביא לימות המשיח. דבגמ' הקשו וכי מזכירין יציאת מצרים לעתיד לבא והא כתיב חי ה' וכו' ומתרצים החכמים לא שתעקר יצ"מ כל עיקר אלא שעבוד מלכויות עיקר ויצ"מ טפל לו ולכן קאמר להביא לימות המשיח שיהא נזכר יציאת מצרים גם כן אבל לא שיהא עיקר.

ואולי יש לומר דלזה התכוון בהוספת מלת "להביא" ע"ד הסברא דלעיל.

דהנה מבואר בכ"מ דאף דאמרינן דמזכירין יצ"מ בכל יום ביום ובלילה אעפ"כ בליל פסח מצינו ד"כל המרבה ה"ז משובח" ובאופן אחר לגמרי וכפי שהאריך כ"ק אד"ש בביאוריו לפסקא הנ"ל כל המרבה.

עד"ז מצינו כמה פוסקים דס"ל דשונה הוא חיוב זכירת יציאת מצרים ביום מחיוב זכירת מצרים בלילות יש שאמרו שאינה אלא דרבנן או משום שהלכה כחכמים החולקים על בן זומא או שהלימוד מהפסוק אינו אלא אסמכתא (ולא עוד אלא אפילו עיקר מצות הזכרת יציאת מצרים הכתוב בתורה אינה אלא כנתינת טעם למה שכתוב למעלה הימנו וזבחת פסח וגו').

ואפילו לפמ"ש כ"ק אד"ש דלבן זומא הן ב' חיובים אחד ביום ואחד בלילה הרי אינו דומה חיוב של יום לחיובו של לילה (והוה כעין הוספה דלימות המשיח).

ולזה התכוון בהוספת מלת "להביא" דחיוב זכירת יצ"מ בלילות אינו אלא כהוספה על חיובו ביום.

~~~~~